

minister til Fremsættelse af de tre Lovforslag, som ere anmeldte af denne Minister.

Justitsministeren (Alberti): Af de tre Lovforslag, som jeg skal fremsætte for det høje Ting, naaede de to allerede i sidste Rigsdagssamling at ligge paa Tingets Bord, idet de, efter at være fremsatte i Folketinget og vedtagne der ved tredie Behandling, bleve forelagte her i Tinget uden dog at komme til første Behandling. Da begge disse Lovforslag saaledes tør forudsættes at være det høje Ting bekendte, kan jeg indskrænke mig til i yderste Korthed at omtale deres Indhold. Det ene af dem er Forslag til Lov om Ministrenes Ansvarlighed. Forholdet er jo det, at uagtet Grundloven foreskriver, at Ministrenes Ansvarlighed skal bestemmes ved Lov, har der ikke før i forrige Rigsdagssamling fra nogen Regerings Side været fremsat Forslag i saa Henseende. Der har derimod baade i 1850'erne og i 1870'erne været fremsat en Række private Lovforslag paa dette Omraade, og ogsaa paa et senere Tidspunkt er der blevet fremsat saadanne Forslag, dog uden at noget af dem er blevet gennemført. Som Lovforslaget nu foreligger, gaar det i første Række ud paa at bestemme, i hvilke Tilfælde en Minister paadrager sig Ansvar til Straf, Erstatning eller begge Dele, og dernæst paa at bestemme, hvilke Straffe der i de enkelte Tilfælde skal kunne ramme ham. Straffen er som Regel fastsat til Bøde eller Fængsel, i enkelte Tilfælde alene til Bøde. Endelig findes der Bestemmelser om, hvorvidt en Ministers Ansvar forældes eller ikke, om, at de Bøder, der kunne anvendes, skulle være fra 500 Kr. til 5,000 Kr., og at der ved Fængsel forstaas Statsfængsel i et Tidsrum af fra 1 Maaned til 2 Aar.

Det andet Lovforslag er Forslag til Lov om Voldgift i Tvistigheder angaaende Handel med Husdyr. Dette Forslag sigter til at begrænse Antallet af de Processer, der nu i stort Omfang finde Sted paa Grund af Tvistigheder, der opstaa ved Handel med Husdyr. Saadanne Processer medføre nemlig dels en betydelig Bekostning for Parterne og dels, hvad der i mange Henseender er endnu værre, at der hengaar overordentlig lang Tid, inden det kan blive afgjort, hvorvidt den paagældende Handel er i Orden eller ikke. Lovforslaget gaar ud paa, at der udmeldes et Antal Voldgiftsmænd i Landets forskellige Egne, for hvem Sager, der rejse sig af

Tvistigheder angaaende Handel med Husdyr, skulle indbringes, og som, efter at de have prøvet Forlig, skulle afsige en Kendelse, der da kommer til at staa lige med en Dom, for saa vidt de paagældende Voldgiftsmænd have holdt sig indenfor deres Kompetence og brugt den Fremgangsmaade, som er foreskrevet i Loven.

Det tredie Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte, er Forslag til Lov om Overenskomster vedrørende Ægteskaber, indgaaede for diplomatiske eller konsulære Embedsmænd. Ved Lov af 19. Febr. 1892 blev det bestemt, at Regeringen kunde bemyndige danske Konsuler i Udlandet til at fungere ved Indgaaelse af Ægteskab, men ved denne Lov var det Forudsætningen, at den alene skulde finde Anvendelse paa Konsuler i saadanne Stater, hvor Retsforholdene vare væsentlig afvigende fra de europæiske, der tænktes navnlig paa Forholdene i Asien og Afrika og tildels ogsaa paa Forholdene i visse sydamerikanske Lande, hvorimod det ikke var Meningen, at hin Lov skulde kunne anvendes ved Ægteskabs Indgaaelse indenfor de europæiske Nationers europæiske Omraade. I Sverige er der nu i 1904 blevet vedtaget en Lov, hvorefter den svenske Regering kan bemyndige sine diplomatiske og konsulære Embedsmænd i Udlandet til der at foretage Ægteforening af svenske Undersaatter eller af en svensk Undersaat og en Undersaat af en tredie Stat. I den Anledning har den svenske Regering indledet Forhandling med den danske for at faa en Overenskomst i Stand, hvorefter den svenske Lov kunde komme til Anvendelse her i Danmark, derved, at den svenske Regering gav sine diplomatiske og konsulære Embedsmænd Bemyndigelse til at medvirke ved Indgaaelse af Ægteskaber. For at imødekomme dette Ønske er det, at nærværende Lovforslag fremkommer, men for at man, uden paa ny at skulle sætte Lovgivningsmagten i Bevægelse, kan indgaa tilsvarende Overenskomster med andre Regeringer, for saa vidt Begæringer derom maatte fremkomme, har Lovforslaget faaet en ganske almindelig Karakter, og det gaar da ud paa, at Regeringen bemyndiges til med fremmede Stater at afslutte Overenskomster, hvorefter Ægteskaber, der for en herværende diplomatisk eller konsulær Embedsmand med Gyldighed efter den fremmede Stats Lovgivning indgaaes mellem Personer, af hvilke ingen er dansk Undersaat, anerkendes for gyldige her i Landet, paa Vilkaar af Gensidighed i det paagældende fremmede Land. Der-